

ໂຄງການກວດກັນເບິ່ງສຸຂະພາບໂຮກຈິດທີ່ດຳເນີນຕໍ່ໄປ (OMH) ແມ່ນຫຍັງ?

ໂຄງການກວດກັນເບິ່ງ OMH ໄດ້ຖືກວາງໃຊ້ເພື່ອຈະຊຸມຊົນອຸກາຣນຊັບອກຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານສຸຂະພາບໂຮກຈິດທີ່ຖືກປັບປຸງ ແລະ ການເອົາໃຊ້ໃນການບໍລິການປົວສຸຂະພາບໂຮກຈິດທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ອີງຕາມຫລັກຖານສຳລັບເດັກນ້ອຍ/ຊາວໜຸ່ມ, ອາຍຸ 3-17 ປີ, ຢູ່ໃນການຈັດໃຫ້ຢູ່ນອກເຮືອນ.

ໃນຖານະເປັນພາກສ່ວນນຶ່ງຂອງການດຳເນີນການກວດກັນກອງ, ຜູ້ກວດກັນ OMH ຈະເຮັດໃຫມ່ອີກການກວດກັນເບິ່ງສຸຂະພາບໂຮກຈິດສາມຢ່າງທີ່ຖືກໃຊ້ໃນການສຳພາດ CHET. ການກວດກັນເບິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະຖືກເຮັດໃຫ້ແລ້ວທາງໂທຣະສັບໃນເວລາທີ່ສະດວກສຳລັບຜູ້ໃຫ້ການເບິ່ງແຍງດູແລ ແລະ ຊາວໜຸ່ມ (ຕາມທີ່ເໝາະສົມ).

ການກວດກັນເບິ່ງລວມເອົາ:

- ຄຳຖາມກ່ຽວກັບອາຍຸ ແລະ ຂັ້ນຕອນ, ຄວາມຮູ້ສຶກທາງສັງຄົມ (ASQ-SE) ສຳລັບເດັກນ້ອຍອາຍຸ 3 ປີຮອດ 66 ເດືອນ
- ລາຍການກວດເບິ່ງອາການຂອງເດັກນ້ອຍ (PSC-17) ສຳລັບເດັກນ້ອຍ/ຊາວໜຸ່ມອາຍຸ 66 ເດືອນຫາ 17 ປີ
- ການປະເມີນຜົນເບິ່ງຄວາມກັງວົນ ແລະ PTSD ໂດຍສັ້ນໆ (ເຄື່ອງມືກວດການບາດເຈັບ) ສຳລັບເດັກນ້ອຍ/ຊາວໜຸ່ມອາຍຸ 7-17 ປີ

ຜົນອອກມາຂອງການກວດກັນເບິ່ງຈະຖືກແລກປ່ຽນນຳໃຫ້ໃຫ້ການເບິ່ງແຍງດູແລ, ຊາວໜຸ່ມ (ຕາມທີ່ເໝາະສົມ) ແລະ ຜູ້ຊ່ຽວຊານການບໍລິການສັງຄົມ. ການກວດກັນເບິ່ງຈະຖືກເຮັດເບິ່ງໃຫມ່ອີກທຸກໆຫົກ (6) ເດືອນ. ເລີ່ມຕົ້ນຕັ້ງແຕ່ເດືອນຈຸນລາຍ 1, 2014, ຄະນະການກວດກັນເບິ່ງ OMH ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນການກວດກັນເບິ່ງໃຫມ່ໃນເດັກນ້ອຍ ແລະ ຊາວໜຸ່ມຜູ້ທີ່ມາຮັບເອົາການປົວເລີ່ມຕົ້ນຕັ້ງແຕ່ເດືອນເມັງຊຸນ 1, 2014.

Berliner, L. (2013). ການບາດເຈັບຮ້າຍແຮງ, ຜົນສະທ້ອນຂອງມັນແລະການກາຍເປັນຜູ້ລອດຊີວິດ 1-19.

Franks, Robert P. ສາຍງານຄວາມຕຶງຄຽດບາດເຈັບຮ້າຍແຮງຂອງເດັກນ້ອຍແຫ່ງຊາດ (National Child Traumatic Stress Network). (n.d). Claiming Children, ສະຫາພັນຂອງຄອບຄົວສຳລັບສຸຂະພາບໂຮກຈິດຂອງເດັກນ້ອຍ (Federation of Families for Children's Mental Health), ສະບັບພິເສດກ່ຽວກັບການບາດເຈັບຮ້າຍແຮງ, ຣະດູໃບໄມ້ລິນ 2003. http://www.nctsn.org/sites/default/files/assets/pdfs/FINAL_ffcmh_newsltr.pdf. 5-7

ສາຍງານຄວາມຕຶງຄຽດບາດເຈັບຮ້າຍແຮງຂອງເດັກນ້ອຍແຫ່ງຊາດ (National Child Traumatic Stress Network). (n.d). ແຫລ່ງຊ່ວຍເຫລືອສຳລັບພໍ່ແມ່ແລະຜູ້ໃຫ້ການເບິ່ງແຍງດູແລ.ຖືກເອົາອອກມາໃນວັນທີ 08/06/2014, ຈາກ <http://www.nctsn.org/resources/audiences/parents-caregivers>

National Child Traumatic Stress Network. (n.d). Complex Trauma: Facts for Caregivers Retrieved 08/11/2014, ຈາກ http://www.nctsn.org/sites/default/files/assets/pdfs/complex_trauma_caregivers_final.pdf

ຖ້າຫາກວ່າທ່ານມີຄຳຖາມແນວໃດກ່ຽວກັບໂຄງການ OMH ກະຊຸນາຕິດຕໍ່ຫາ:
 Dae Shogren
 ຜູ້ຈັດການໂຄງການກວດກັນເບິ່ງ ແລະ ການປະເມີນຜົນ
 dae.shogren@dshs.wa.gov ຫລື (360) 902-8074

Transforming lives
 DSHS 22-1591 LA (Rev. 8/15)

ACF 90-C01103/02

ຄຳຊີ້ນຳຊ່ວຍເຫລືອສຳລັບຜູ້ເບິ່ງແຍງດູແລ

ຜົນສະທ້ອນຂອງການບາດເຈັບ ແລະ ການກວດກັນເບິ່ງສຸຂະພາບໂຮກຈິດທີ່ດຳເນີນຕໍ່ໄປ

ຖືກເອົາໃຫ້ໂດຍພະແນກປົກຄອງເດັກນ້ອຍຂອງກົມ DSHS ໂດຍການປະສານງານຮ່ວມກັນນຳພະແນກ Behavioral Health and Service Integration Administration ແລະ University of Washington

ການບາດເຈັບແມ່ນຫຍັງ?

ການບາດເຈັບແມ່ນພິທີການທາງດ້ານຈິດໃຈ ຫລື ຮ່າງກາຍຕໍ່ເຫດການທີ່ຖືກເຫັນເປັນພະຍານຫລືປະສົບປະການໂດຍເດັກນ້ອຍ/ຊາວໜຸ່ມທີ່ຢ້ານກົວ, ແລະ/ຫລື ເອ້ມອ້ັນ, ແລະ/ຫລື ຮົບກວນ. ການບາດເຈັບສາມາດເປັນຜົນມາຈາກສະພາບການຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງລວມເອົາ, ແຕ່ບໍ່ຈຳກັດໄປເຖິງ:

- ການເຫັນເປັນພະຍານຄວາມຮຽນຮອງພາຍໃນຄອບຄົວ ຫລື ອຸມມຸນຊົນ
- ການປະສົບພົບເຫັນການບໍ່ຫວັງຄຳນຳ ຫລື ການປ່ອຍຖິ້ມ
- ການເປັນຜູ້ເຄາະຮ້າຍຂອງການກົດຂີ່ຂັ້ນເທິງທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ, ຫລື ທາງເພດ.
- ພິພິດທິພາບມະຊາດ
- ການສູນເສັຽຄົນຮັກຍ້ອນອຸບປະຕິເຫດ ຫລື ຄວາມຮຸນແຮງ

ບາງເທື່ອໃນເວລາເດັກນ້ອຍ/ຊາວໜຸ່ມໄດ້ຖືກສຳຜັດນຳປະສົບປະການບາດເຈັບຮ້າຍແຮງເທື່ອນຶ່ງ ຫລື ຫລາຍເທື່ອໃນຕະລອດຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ມີພິທີການທີ່ຮົບກວນນຳຊີວິດປະຈຳວັນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເດັກນ້ອຍ/ຊາວໜຸ່ມອາດຈະຄິດເຖິງມັນຫລື ພື້ນຄືນໃນເຫດການທີ່ນຳຢ້ານກົວຈາກອະດີດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ສະຖານທີ່ບາງບ່ອນ, ສິ່ງຂອງ, ສຽງ, ອາຍກິນ, ຄຳເວົ້າ, ຫລື ບຸກຄົນ, ອາດຈະສະແດງເປັນສິ່ງເຕືອນໃຈໃນການບາດເຈັບຮ້າຍແຮງ ຫລື 'ສິ່ງເຮັດໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ'.

ເດັກນ້ອຍ/ຊາວໜຸ່ມອາດຈະ:

- ຮູ້ສຶກຢ້ານກົວ ແລະ ຫມັ່ນໃຈຫນ້ອຍກວ່າ
- ປະສົບພົບພາບການອຸກອັ່ງໃນໃຈ
- ປາກົດກັງວົນ, ໂສກເສົ້າ, ໃຈຮ້າຍ, ຢ້ານກົວ, ຫລື ລະມັດລະວັງຫລາຍເກີນໄປ
- ບໍ່ຢາກຈະເຂົ້າຮ່ວມນຳໃນກິຈກັມປົກກະຕິ
- ປະສົບພົບເຫັນການປ່ຽນແປງໃນການປະພຶດເຊັ່ນວ່າຄວາມຫຍຸ້ງຍາກນຳການນອນຫລັບ
- ຮູ້ສຶກເຈັບ ແລະ ປວດໂດຍບໍ່ມີສິ່ງຊັບອກແນວອື່ນຂອງການເຈັບປ່ວຍ ຫລື ການບາດເຈັບ
- ສະແດງການປະພຶດແບບເປັນການແກ້ແຄ້ນ ຫລື ເປັນການສ່ຽງອັນຕະຣາຍ

ເດັກນ້ອຍ/ຊາວໜຸ່ມສາມາດມີປະຕິກິຣິຍາຕໍ່ການບາດເຈັບຮ້າຍແຮງແຕກຕ່າງກັນໄປຂຶ້ນນຳອາຍຸ ແລະ ບໍ່ແມ່ນວ່າເດັກນ້ອຍທຸກໆຄົນທີ່ມີປະສົບປະການນຳການບາດເຈັບຮ້າຍແຮງຈະມີອາການອອກມາ. ສ່ວນປະກອບເຊັ່ນວ່າອາຍຸຂອງເດັກນ້ອຍ, ຣະດັບຂອງການເຕີບຕົວ, ແລະ ແຫລ່ງຊຸ່ມຊຸ່ມຊ່ວຍເຫລືອສາມາດສະທ້ອນເຖິງວ່າເດັກນ້ອຍປະສົບພົບພໍ້ຄວາມຕຶງຄຽດບາດເຈັບຮ້າຍແຮງແນວໃດ.

ທຸກໆອາຍຸ:

- ບັນຫານຳການຫລັບນອນ
- ຄວາມຫວາດກົວໃນຍາມກາງຄືນ
- ຄວາມຈິ່ມທຸກທາງຮ່າງກາຍ
- ການປະພຶດລະມັດລະວັງເກີນໄປ ຫລື ຫລາຍເກີນໄປ
- ການສະແດງການປະພຶດທາງເພດທີ່ບໍ່ເໝາະສົມ

- ຮັກສາສິ່ງທີ່ເຮັດເປັນປະຈຳສຳລັບຄາບເຂົ້າ, ການນອນ, ການຫລິ້ນ, ໂຮງຮຽນ
- ໃຊ້ເວລາຢູ່ນຳກັນ
- ເປັນຜູ້ຟັງທີ່ດີ
- ເປັນຜູ້ມີຄຸນຄ່າ ແລະ ຮັບຮອງ

ອາຍຸ: ແຕ່ກຳເນີດໄປທາງຮຽນຢ່າງ

- ການຮ້ອງໃຫ້ເປັນປະຈຳຫລືຍາກທີ່ຈະອອຍໃຈ
- ຄວາມຢ້ານກົວຫລາຍເກີນໄປ
- ການພື້ນຄືນການບາດເຈັບຮ້າຍແຮງຄືນມາ
- ມີປະຕິກິຣິຍາຫນ້ອຍນຶ່ງຫລືບໍ່ມີເມື່ອເວລາຄົນຄຸ້ນເຄີຍຍ່າງເຂົ້າມາຫລືອອກໄປ
- ກັບຄືນໄປສູ່ຮະດັບການຈະເຮິນເຕີບໂຕໃນແຕ່ທີ່ແຮກ

- ເອົາສະພາບແວດລ້ອມທີ່ຄາດຫມາຍໄດ້ໃຫ້ໂດຍການຮັກສາສິ່ງທີ່ເຮັດເປັນປະຈຳ
- ຮັບປະກັນຄວາມປອດພັຍ ແລະ ການເປັນເຈົ້າຂອງ
- ໃຫ້ສອດຄ່ອງກົງກັນໃນຄວາມຄາດຫມາຍ
- ຊັກຊວນເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຫລິ້ນ ຫລື ເວົ້າກັນກ່ຽວກັບຄວາມຮູ້ສຶກ ຫລື ແນວຄິດ

ອາຍຸ: ກ່ອນເຂົ້າໂຮງຮຽນໄປທາງອາຍຸເຂົ້າໂຮງຮຽນ

- ບັນຫານຳການປະພຶດຢູ່ໂຮງຮຽນ
- ຮຸນແຮງ/ເປັນອັນຕະຣາຍຕໍ່ຄົນອື່ນ
- ຢ້ານກົວນຳຜູ້ໃຫຍ່ຄຸ້ນເຄີຍ ຫລື ເປັນຫມູ່ຫລາຍເກີນໄປນຳຄົນແປກຫນ້າ
- ກັບຄືນໄປສູ່ຮະດັບການຈະເຮິນເຕີບໂຕໃນແຕ່ທີ່ແຮກ

- ຊັກຊວນເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຫລິ້ນ ຫລື ເວົ້າກັນກ່ຽວກັບຄວາມຮູ້ສຶກ ຫລື ແນວຄິດ
- ເອົາຄຳຕອບງ່າຍໆ ແລະ ຄືຄວາມຈິງໃຫ້ຕໍ່ຄຳຖາມ
- ຕັ້ງຂອບເຂດທີ່ອ່ອນໄຫວແຕ່ວ່າແນ່ນອນສຳລັບ 'ການປະພຶດບໍ່ດີອອກມາ'
- ຈຸດຜ່ອນຫົວ, ຫນັງ, ວິດີເອເກມທີ່ຢຸກໃຈລົງ

ອາຍຸ: ກ່ອນເປັນວັຍຮຸ່ນໄປທາງອອນເປັນຜູ້ໃຫຍ່

- ຮູ້ສຶກບໍ່ມີຄວາມຫວັງ
- ຖອນຕົວຈາກຫມູ່ເພື່ອນ ແລະ ຄອບຄົວ
- ການປະພຶດຮຸນແຮງ ຫລື ຂົ່ມເຫັງ
- ຄວາມຄັດແຍ້ງເພີ່ມຂຶ້ນ
- ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກນຳການຄວບຄຸມຄວາມຮູ້ສຶກໃນແບບຂອງຮຽນ
- ການໃຊ້ເຫລັ້າ ຫລື ຢາເສບຕິດ

- ຊັກຊວນເຂົາເຈົ້າໃຫ້ເວົ້າລົມກ່ຽວກັບການບາດເຈັບຮ້າຍແຮງນຳຜູ້ຊ່ຽວຊານ ຫລື ຄົນໃດຄົນນຶ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າເຊື່ອໃຈ
- ຕອບຄຳຖາມໂດຍກົງ
- ຊັກຊວນໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນສິ່ງທີ່ເຮັດປະຈຳ
- ຕັ້ງຂອບເຂດຢ່າງແຈ້ງແຈ້ງ
- ສະເໜີການປະພຶດທີ່ປະມາດຂຶ້ນມາ